

KECSKEMÉTI LAPOK

ELŐFIZETÉSI DÍJ:

Égész évre 5 frt — kr. Negyedévre 1 frt 50 kr.
Félévre 2 „ 50 „ Egy száma ára 12 kr.

HIRDETÉSI DÍJ:

4 hasábos petit sor 5 kr., többzöri vagy terjedelmes hirdetéseknel arányos adatok.

MEGJELEN MINDEN VASÁRNAP

Előfizetni lehet az év folytán minden hónap elején.

SZERKESZTŐ ÉS KIADÓ-HIVATAL: V. TIZED, N.-TEMETŐ-UTCA 93. SZ.

Helygáj minden bejelentésért 30 kr.

Merénylet a hercegprímás ellen.

Vaszary Kolozs, Magyarország primása, ez a tudományos és kiválóan hazafias főpap — gyilkos merénylet jelöltje volt a napokban s a gondviselés kedvező közreműködésének tudhatjuk be, hogy az egész ország örömeire megszabadult.

A merénylet híre sújtó villámként járt be az egész országot. Eljutott mi hozzánk is, de azért mégis meg kell a merénylőről, ha későn is, emlékeztünk, részint, hogy a megszabadulás fölötti örömiüknek kifejezést adjunk, részint, hogy napi lapot nem járható t. olvasóink érdeklődésének táplálékot nyujtsunk.

A merényletet április 10 kén, délelőtt 11 óra tájban, megfontolt szándékkal követte el Csolic Mihály, elbocsátott pincemester. Az említett időben dr. Kohl Medárd titkárhoz ment s megkérte, hogy vezesse a primáshoz kérvénye átnyújthatása végett. A titkár bevezette Csolicot, a ki hosszadalmasan előadta kérését szóval is. A primás elvette a kérvényt s távozni akart a másik terembe, de Csolic reá vetette magát s némely forrás szerint le is teperte a primást a padlóra. Dr. Kohl Medárd, hogy megmentse a szeretett egyház fejedelmét, melynek zajára s a primás segélykiáltásaira az előszobában várakozó Varga József, terézvárosi káplán berohant s a földre tepert titkár fölött levő Csolic kezéből a kést kicsavarta s a merénylőt megtektezte. Rendkívül kár, hogy kissé későn érkezett, mert már ez előtt dr. Kohl Medárdon öt veszélyes szúrást ejtett a szörnyeteg. Csolic megvallott mindent s az elvetemedett ember bátorságával beszélt a meghiusult tervét úgy a rendőrség, mint az ügyészség előtt.

A fényes tehetségu, németül, olaszul, latinul, franciául s angolul tökéletesen beszélő titkár, dr. Kohl Medárd súlyos beteg s csak az isten

tudja, nem lesz-e hűségének s önfeláldozásának halottja.

A primást szinte nagyon megviselte a lelki rázkódás s a bánat szeretett titkárának baja fölött.

Adja isten, hogy az áldozatnak és a merénylőre kiszemelt főpapnak még hosszú s boldog élet nyujtson kárpótlást.

Gondolatok más gondolatai nyomán.

E t. lapok szerkesztője felhíván a figyelmet a „Szabályozási alap“ című cikkre — figyelemmel elolvastam s magam is jónak vagy, ha tetszik, „jeles“-nek ítélem. Azt mégis sajnáltam, hogy úgy tett az író velünk olvasóival, mint a gyorsvonat — utasaival. Valamint a gyorsvonaton utazó látja a vidéket, melyen utja keresztül vezet, de részletesen, alaposan meg nem tekintheti a gyorsan eltűnő bár érdekes tárgyakat: úgy a szóban levő cikk olvasója is látja a sok érdekes újítást s újítási tervet, de mielőtt minden oldalról megtekinthette volna azokat, már az író tova sietett. Elismerem, hogy volt oka. Olyan sok érdekes dolgot említett fel cikke folyamán, hogy ha más hétre is nem akart abból hagygni, nem lehetett egy-egy tárgy kedvéért megállnia — kénytelen volt sietve haladni. Pedig a fölelegetett tárgyak megérdemelték volna, hogy értezők s mellettük állomást csináljon az író. Vajon teszi e még máskor? — Nem tudom s éppen azért megkísérlek böngészni sorai között s egy-egy gondolatával bővebben foglalkozni.

A létesítendő intézmények között fel van említve a vasut, mint a melyre azért van szüksége Kecskemétnak, hogy megye székhelylyé tételének utja egyengetessék.

Már csak kivallom, hogy én nem szeretek olyan kocsi után futni, a melyről nem tudom fel vesz-e s annál kevésbbé futnék olyan valami után, a melyről azt sem lehet tudni kocsi-e, de ha már a vasut támogatás

el van határozva, ám legyen, azonban talán nem ártana a vasútra kiadandó pénzét olyan vasútra adni ki, a melyből okvetlenül hasznót húzna a város, tehát nem talán, hanem bizonyosan.

Úgy ám, de hogyan építsünk úgy vasutat, hogy abból akkor is haszna legyen a városnak, ha megye székhelylyé lehet ez úton, akkor is, ha nem lehet?

Erre a kérdésre gondoltam én ki a feleletet, ösztönözve a t. cikkzőt úr azon sürgetése által, hogy szabályozási alapot kell teremteni homok területek eladása által.

Úgy tudom, hogy a város th. bizottsága a Fülöpszállás felé irányuló vonalra szavazott meg bizonyos összeget.

Ezen irány kiválasztása aligha nevezhető szerencsének; mert a városnak abból bajosan kínálkozik haszon vagy ha a megye székhely szempontjára helyezkedünk legfeljebb így kell szólnunk: nem lesz belőle több haszon, mintha bármely más irányt fogadott volna el.

Igaz-e ez? Tessék csak rajta gondolkozni!

Mennyivel másként áll a dolog a Kecskemét Kis-Körös Kalocsa iránynyal!

A megye székhely szempontjából tekintve a dolgot, az kétséget sem szenved, hogy ha a megye ketté lesz metszve, akkor az alsó fél esik el s hogy Kis-Körös az alsó félhez esik, az bizonyos, ámdé hogy Fülöpszállás is oda esik-e, az már semmikép sem kétségbevonhatóan.

Nézünk most általános haszon szempontjából a kérdést.

A mint tudom Kecskemét városának Izsák felé nincs birtoka, tehát érdeke arra nem is irányul, ellenben Kis-Körös felé esik Bugac s ha ezen vezetnek keresztül vasutat, akkor meg lesz szereve a kilátás, hogy a most, ugyszólván haszon nélkül heverő Bugacnak, ennek a körülbelül 8 ezer holdnyi területnek, mint vasut által átszelt, könnyen megközelíthető bir-

toknak értéke is emelkednék s vevőre is könnyen találna.

Ime tehát eljutottam oda a hova törekedtem: a szabályozási alap igen könnyen megszerezhető — csak a vasut irányán kell változtatni, vagy, ha már le van a város kötéve, vitesse a vasutat olyan irányban, hogy később elágaztatás által könnyen lehessen Kis-Körös felé szárnyvonalat építtetni.

Személyszállítás tekintetében a fülöpszállási vonal ugy sem kecsgetető, míg a Kis-Körös-Kalocsa felé s esetleg a Dunán túlra is vívő vonal nagy forgalmat sejtet.

Máskor talán többet! ○

Felhívás!

Hazánk éjszakai határain napról-napra veszélyesebb alakot ölt az államellenes izgatás; a magyar állam fanatikus gyűlölete mind több polgár szívében ver gyökeret. A Felvidék nemzetiességi mozgalmának ma már csak az állambatalom és a hazafias társadalom minden erejének megfeszítésével vitt, vállvetett tevékenysége állhatja útját.

A magyar társadalom eddig vajmi keveset tett ez irányban a haza védelmére és a Felvidéki Magyar Közművelődési Egyesület, mely kisdévidők és népiszkolák felállítására és segélyezésére, népszerű olvasmányok terjesztésére, felnőttek számára tanfolyamok rendezésére, a felvidéki magyar színezet sorsának biztosítása által kívánja szolgálni a Felvidék magyarosodásának szent ügyét, éppen ott kerestek eddig hiába támogatást, ahonnan azt legtöbb joggal remélhetné, az Alföld művelt és gazdag magyarságának.

Az Alföld magyarjaihoz intézzük tehát most, midőn a veszély nagyságát többé senki sem vonhatja kétségbe, kérő szöveget, részesítsék törekvéseinket támogatásukban.

Mi felvidéki magyarok kevesen is, szegények is vagyunk. Lelkesedésünk megfélemlő anyagi eszközök híján kárba vesztetni, mert az állam tevékenysége, ha abban a társadalom teljes lelkesedésével nem vesz részt, nem vezethet kellő eredményre!

Sorakozzék tehát zaslónk, a nemzeti egység zászlaja alá mindenké, a kinek keblében a magyar szív dobog; lépjen be egyesületünkbe minden művelt magyar em-

KECSKEMÉTI LAPOK TÁRCAJA

Meghalt!

(Virányi Ignác, szeretett tanárom emlékére.)
Írta: Weisz Vilmos.

Egy szó csupán! De mennyi szíven át
Zokogva rezdül tepő hangokos...
Sokat jelent... Hiába vár reád
A sok kebel, mely véled volt rokon.
Nem lát a szem; hiába néz, kutat;
Nem hall a fül, a mely szavadra vár...
Elkelte' hagynd a nehéz utat,
Melyen néked közel volt a hatar...

Ember valál! Arasznyi életed...
S te ennek is lerokádál feled.
Lerokádál! Nyomon haladt veled
A küzelem, az élet tengerén...
Léted: remény és munka volt csupán...
Remény! hogy béréd majd el nem marad,
Hogy terhes munka s küzelem után
Élted folyásán zöld virány fakad...

S mi lett a bér? A balga mondja csak,
Hogy szenvedés... s utána sírgödör.
Pedig nem azt! Ki munka közt halad,
Annál a kin oly fájtól nem győzőr.
S nem sírgödört adott a sors neked,
Midőn lezarta ajkaid oly korad:
De zöld virányt, hol fennmarad neved,
S új az, háias emlék fakad nyomán...

Szelid valál, mint az a kis virág,
Mely meghűződik egy szerény helyen...
S a mig felejté int a zaj... világot
He yén vágy élni ő csak szüntelen...
Ott nyílik egy s szörjá illatát...
A gyermek ifjú felkutatja azt...
Nem hagyja ki a sírdomb oldalát:
Hiszen virágot még az is fakaszt...

Az első bál.

— Humoreszk. —

Elfelejté: Lovas (Röszler) Gyula.

Tisztelet hölgyeim és uraim!
Mielőtt elbeszéltem az első bál történetét, melyben én is részt vettem, előre bocsátom azt, a mit úgyis tudnak, hogy én süket vagyok.

Éz még nem nagy baj, mert hiszen sok ember van a világon, a ki szeretne süket lenni; ha egész életére nem is, de legalább arra az időre, mig feleségével, vagy anyósával veszekedik.

Azonban nekem (hál' isten!) nincs feleségem s így anyósomsincs, miből az következik, hogy szeretnék süket nem lenni, legalább arra az időre, mig bálban vagyok, vagy mig egy szép leánynak udvarolok, mert így nem ritkán megesik, hogy mikor a kisasszony azt kérdezi tőlem, hol tanultam verset írni? azt értem: „hol tanultam sirni?“ és azt felelem: „a bölöcsön.“

Természetesnek fogják tehát találni, hogy nem kerestem a nagy társaságokat a méltán csodálkozni fognak, hogy egyszer mégis elszántam magamat elmenni a jogász-bába.

Előre is tiltakozom azon ráfogatás ellen, mintha én a jogászok kedvéért határoztam volna magamat erre. Nem! mert a valódi ok abban a sok szép leányban keresendő, kiknek megjelenéséről bizonyos voltam.

Már jóval a bál előtt nem beszéltem másról barátaimmal, mint ama hódítóskorról, melyeket a szépmunk között véghez vinni el voltam tökével, s ha egyedül voltam lakáson a valzer és polka minél kecsesebb lejtésében gyakoroltam magamat, vagy pedig a tükör elől állva igyekeztem arcomat a bájos kifejezésekhez hozzászoktatni.

Mikor elérkezett a várva-várt nap, alig birtam magammal oly izgatott voltam. Letettem és ismét elővettem az illetant, nézegetve, hogy mi illik mi nem illik a tánteremben? majd pedig, hogy gyorsabban muljék az idő, előre toltam az óra mutatóját.

Végre öltözködéshez togtam.
Először is a lakcipőt húztam fel. Ez ugyan kegyetlenül szorította a lábaimat, de én azzal vigasztaltam magamat, hogy Jézus Krisztus többet szenvedett a keresztán, s szépen felöltöm a nadrágot s a himzett virágú fehér mellény fölé a frakkot is.

Ezután megigazitám fehér nyakkendőmet, orromra csipettem cvikkerem, (hogy jobban imponáljak a társaságnak) és végül fejemre nyomtam a klakkot.

Ekkép felkészülve gazdasszonyom elé álltam, ki nagyra nyílt szemekkel bámult reám, és megjegyezte, hogy épen úgy nézek ki, mint valami fővárosi „bandi.“ (Egyszer azt hallotta, hogy a fővárosi gavalloerokat „dandi“-nak hívják és azt akarta mondani.)

Büszke öntudattal néztem végig önmagamra a szemközti tükörben és „isten hoz-

zad“-ot intve kedves „én“-emnek megindultam a kasszó felé.

Ütközben is arról gondolkoztam, hogy mint fogom az esetleg kínálkozó alkalmat felhasználni valami érdekes kaland kereszttelvelére. Így érkeztem a bálterem ajtaja elé, hol még egyszer megrántottam frakkomnak lecsúszó szárnyait, feljebb toltam cvikkeremet és egyet pödörve bajszomom, beléptem a terembe.

Nem csalódtam.
Minden szem felém fordult s a kik ösmertek, siettek hozzám gratulálni, hogy oly eleganciával jelentem meg, a kik pedig nem ösmertek ságtak-búgtak, egymástól kérdeztették: „ki ez? ki ez?“

Ösméreseim megadták a kellő felvilágosítást, elmondva, hogy jó fő vagyok, kinek csak egy hibája van, az hogy az egyik fülére süket, de hozzátették, hogy azért mindent meghallok, a mit a karok.

Utóljára kisírtótték, hogy nagy köklér vagyok és csak tetetem a süketesség. Ugyanis ha egy barátommal találkozem és az azt kérdi tőlem: „van e pénz?“ azt nem hallok; ha azonban egy szép leánynak udvarolok és az azt kérdi tőlem: „szeretsz-e?“ azt bezeg meghallok.

En azonban nem sokat törődve azzal, hogy mit beszélnek felőlem, egy fiatal leánykóbb álló csoporthoz siettem és miután mindegyiket megdicsértem, hogy mily szépek, a bájos Juliskához fordultam, hogy ostrom alá vegyem és valamiké kicsikarjam tőle az „igen“ szöcskát.

ber, aki átéri velünk, hogy Magyarországnak magyar országgá kell lennie!

Ezen kérelem bocsátjuk közé taggyűjtő-ívünket, és reméljük, hogy kérésünket megfogadják hallgatni azok, akikről soha igaz, hazafias ügy még nem kért hiába támogatást.

Nyitra, 1893. évi április hó 8-án
elnök helyett az új
választmány meghívásából:

Dr. Kostenszky Géza, Craus István,
egyes. jegyző.

Ezen felhívás kapcsán közöljük a Felvidéki Magyar Közművelődési Egyesület alapszabályából a következőket:

8. §. Az egyesület tagjai, alapító, rendes és pártoló tagok.

a) Alapító tagok mindazok, kik az egyesület alapítókének gyarapításához egyszer s mindenkorra legalább 100 frttal készpénzben, értékpapírban vagy kötvényben járulnak.

b) Az egyesület rendes tagjai azok, kik magukat aláírásukkal legalább tíz egymásután következő évre, évenként 2 frt tagsági díjnak az egyesület pénztárába leendő beiktetésére kötelezik. A rendes tagoknak aláírásuktól számítandó 10 évig áll fenn kötelezettségük az egyesülettel szemben, beszámításával azon egész éveknek, melyben a belépés történt.

A rendes tagok azonban jogosítva vannak 30 frt tőkének az egyesület pénztárába leendő beiktetésével tagdíjfizetési kötelezettségüket megváltani, mely esetben életük fogytáig az egyesület rendes tagjai maradnak.

c) Pártoló tagok azok, kik magukat aláírásukkal legalább 10 egymásután következő évre, évenként legalább 50 frt tagsági díjnak az egyesület pénztárába való beiktetésére kötelezik. Kötelezettségük az egyesülettel szemben aláírásuktól számítandó 10 évig áll fenn, beszámításával azon egész éveknek, melyben a belépés történt.

Ezen tagok közé kevesebb tehető földművesek, kisiparosok, tanítók és segédhivatalnokok léphetnek.

Tagsági oklevelek 1 frton rendelhetők meg.

Viranyi Ignac.

1851—1893.

Az állami főreáliskola jeles tanárát, az élet delén elhunyt munkás férfit t. hó 9-én helyezték az örök nyugalom helyére. Impozáns volt az egész temetés s impozáns a közönség, mely neki a végtesztességet megadta, s ez bizonyítja leginkább: hogy a megboldogult társadalmi életünknek egyik legtevékenyebb s legkedveltebb alakja volt. Lapunknak a megboldogult egy időben fáradhatlan, buzgó munkatársa volt s így mi is fájó szívvel mondjuk el hozzá az utolsó isten hozzádot.

A temetésen Dr. Bárány József főrabbi és Bóka Péter tanár, az elhunytak legregibb kártársa mondtak megható beszédeket; leginkább jellemezheti a beszédeket az, hogy a végtesztességre összegyűlt nagy közönség közt nem akadt olyan, a kinek szeme szárazon maradt. Jól mondta mindkettő: „az érezheti csupán a vesztességet, a ki ismerte”; mert Virányi nem ott fejtette ki munkásságát, hol szembetűnő lehetett, hanem ott, a hol jutalmat csupán csak az önművelés találhatott. A tanuló ifjúság érdeke volt az egyetlen cél, melyért küzdött s melyre munkásságának úgyszólván összesége esik. Mint tanár az iskolában,

mint író a sajtóban, mint egyházi előjáró a hitközségben s mint ember a társadalomban soha meg nem szűnt munkálkodni azon, hogy az ifjúság érdeke előmozdításáért. Teljesen vagyonalan, szegény ember volt, de mindig első a pénzállozatban, valahányszor a közoktatásügyet ez követte. Siratják őt különösen az árva és földhözragadt segélyes tanulók, kiknek igazi atyjuk volt. Segítő egyesületeket, kisebb társas köröket teremtett, melyeknek egyetlen célja az árva és szegény tanulók felnevelését és iskoláztatását tűzte ki. A reálisoknál segítő egyesület megalkotásában is az országlétszét őt illeti. Irodalmi dolgozatai is leginkább az ifjúságnak és ifjúságról szólnak: tanácsok, esztétikai és pedagógiai cikkek azok. — De foglalkozott, mint polgár, a politikával is s ily alkalommal lehetett legjobban őt mint embert is megismerni. Főjellemvonása az volt: hogy szerette volna az egész világot kibékíteni! Az áradásokat csitítani, az elkéserekedőket vigasztalni, az indulatosokat békíteni s a csüggedőket buzdítani soha meg nem szűnt. Ez az oka annak: hogy mindenki szerette, mert mindenkivel egyérmű tudott lenni s mert ő is mindenkit szeretett.

Ilyen tulajdonságokkal volt megáldva a férfin, kinek üdvös szereplését éltének delén kellett megszakítani. Megérdemelte a koszorúk azon özőnet, melyekkel koporsója elhalmoztatott s igazán részlelt azon szép emlékre, melyet a kereskedőli kaszinó létesített az által: hogy a jeles férfin örök emlékére „Virányi alapítványt” létesített, melynek kamatait majd évenként szorgalmas és jó magaviseletű szegénysorsú tanulók kapják.

HAZÁNK.

Csütörtökön a honvédelmi miniszterium költségvetését tárgyalta. Mint rendszeren, az idén is heves csatározások folytak tárgyalás közben. Utolsó vita a 48-as honvédek segélyezésére tételéről volt, némelyek ugyanis a 300,000 frt segélyt 500,000 re akarták emelni, de Wekerle kimutatta, hogy míg a segélyezés rendszeren nem változtatnak, addig célszerűtlen az emelés. Mint eddigi társainak, Fehérvárynak is kijutott az élénk éljenzésből tárcája költségvetésének befejezője.

Most a pénzügyminiszterium költségvetésének tárgyalására került a sor. Ha mindenki a tárgyhoz tudna szólni, akkor hamar véget érne a tárgyalás és egyéb törvényhozói teendőkhöz foghatnának a létesítendő reformok javára, így azonban, a régi gyakorlat nem nyújt kecskegetőt.

Külföld.

Mindenütt forrongás van, vagy legalább, a létező viszonyokkal elégtelenség jelei mutatkoznak.

Franciaországban

még a Panama-pör hullámai el sem simultak, az új miniszterium még meg melegegett helyén s az előállt 91 millió deficit új baj forrásává lehet.

Angolországban

az ír kérdés olyan veszedelmes sebeket ajánlkozik, mely akár takartatik el Gladstone javaslatának törvénynyé tétele által, akár nem, gyógyulással egyik esetben sem kecskeget.

Már-már kétségbe estem, hogy mi lesz a lecke vége, mikor az öreget meg szólította egy másik öreg úr és én kiszökhettem a táncterembe.

Épen szünet volt. A teremben ide oda sétáltak a párok és én megálltam, keresve egy áldozatot.

Végre megláttam az egyik szegelyben a szép Antalffy Idát s mivel egyedül volt rögtön hozzá siettem. De — fájdalom! — a fátum itt is nyomomban volt, mert abban a pillanatban, mikor a szép Ida előtt meghajtam magamat — megszólalt a zene.

Erre a kisasszony, (azt hívnék, hogy táncra kérem) bájos mosolylyal kelt fel és karomba kapaszkodott....

A guta kerületget mégemben, aztán meg elsápadtam, hisz nekem szembe sem volt, hogy táncoljak, de most már nem mondhattam, a kisasszonynak, hogy csak tessék leülni, mert én nem táncolok.

Átöleltem tehát derekát és kétségbeesve csak annyit rebegtem:

— Boesánat nagysád, nem hallom a zenét.

— Nem baj az, — felelt a kis Ida, örvendve, hogy végre van egy táncosa — nézze a többieket, hogy mit táncolnak. Azzal még szorosabban simul hozzám, mire én egy pillantást vetve az előttem táncoló párra, el kezdtem táncolni a valzert.

De, oh! én szerencsétlen! tánc közben folyton változtak a párok és az egyik

Belgiumban

a munkás kérdés mindig tovább harapozik, mint a tűz, s az u. n. munka lovagjai csupán Charleroi-ban 30,000-en vannak s ezek addig nem dolgoznak, míg az általános szavazatot a parlament ki nem mondja. Már rendes összejutások is előtörölnek a munkásünnelelök és a rendőrség közt.

Spányország, Portugália mozog, csak Itália készül ünneplyre és Bulgária, melynek fejedelmét s miniszterelnökét uralkodónak fogadta s ebből és Sztambulov elejett szavaiból azt következtetik sokan, hogy mihiert Ferdinánd nejt hazá viszi, Bulgáriát királyságnak nyilatkoztatja ki.

TANÜGY.

Nem állami középiskolák tanárainak nyugdíja.

Csáky Albin gr. közoktatási miniszter látván azt a vizsás helyzetet, melyben a felekezeti tanárok vannak a kik az államiakkal egyenlő qualificatió mellett több órászámmal, de kevesebb fizetéssel s nyugdíjalansággal vagy csekély nyugdíjjal vannak ellátva elhatározta, hogy e bajon segít, annál inkább is, mert hiszen mindenféle tanár egyenlően az államnak dolgozik, méltó tehát, hogy a kinek eddig az állam semmit sem adott, adjon ezután legalább nyugdíjat.

Elkészítette a tervet s április 8-ára összehívta a püspököket, főgondnokokat, hírvesebb tanárokat, igazgatókat stb. értekezletre. Ezen az értekezleten Klamarik min. tanácsos terjesztette elő a tervezetet, melynek alapelve ez: a belépés nem lesz kötelező, de a beléptett testület tagjai olyan elbánásban részesülnek, mint az állami tanárok. E célra az állam adna évenként 60,000 frtot, a fenntartó testületek, s a tanulók hozzájárulásából pedig mintegy 81,000 frt folyna be.

Megindulván a nézetek előadása — azokból azon szomorú tapasztalatot lehet meríteni, hogy a reformát egyház papjai kezdik eltefeletni e tételt: „Elvész a nép, a mely tudomány nélkül való. Csákyt nemes törekvésben szívesen gyámolítanak — a tanárok verejtékével s szegényes fizetések filléreivel”. Szólagjón a felekezeti tanár végmérésültség is ha nem elég a megelégre a fizetése — adjon belőle a nyugdíjalapra.

Szomorú dolgok ezek.

Csáky gróf kijelentette, hogy a szolgálati idő kinyújtásáról szó sem lehet s majd meggondolja mit tegyen ha a fenntartó testületek a terhet viselni nem hajlandók. Lehet, hogy a megnyilatkozott szűkmarkuság nyakát szegi a tíz év óta vajdülő ügynek s majd akkor sajnálja a protok eljárásukat, a mikor a szegény papokéts felekezeti iskolákat — tanárok nem létében be kell csukni. Ez az idő — sajnos, nincs messzire.

IRODALOM.

— Kis könyvtár. Ezen Benedek Elek szerkesztésében s Berger Miksa kiadásában M. Szigetben megjelenő ifjúsági folyóirat 11. és 12. sz. beküldetett. A 11. számban Révay Pál „Szunyog királyi fia” című mese van 37 lapon s „Oroszlán vadászatok” Székely Ákostól. Mindenik mű érdekesen

van írva s illusztrálva is. A 12. sz. füzetben Földes Géza: „Dinka és Darinka” elbeszélés van 71 lapon. Erre is azt lehet mondani, hogy azért a 12 krét, a mennyi egyegy füzet ára, bizony nagyon sokat nyújt a vállalat s azért ajánljuk melegen a szülőknök.

— Nemzeti politika a Felvidéken.

Irta dr. Kostenszky Géza. Szerző 95 lapon érdekesen ismerteti a felsővidéki nemzeti ségi viszonyokat s miután levonta a következtetést, hogy azok szerint vagy mi olvasszunk be a felvidékieket a magyarságba, vagy azok minket — előáll a jozan ész természetes tanácsa, hogy mi olvasszunk be a tótokat. Erre azonban munka is pénz is kell. Ezeket akarja szolgáltatni a felvidéki közművelődési egyesület, melynek felhívását ma közöljük s melynek céljával e kötet is foglalkozik, még pedig jól és érdekesen.

— Ritka ünnepet ül ez évben a

„Képes Családi Lapok”, hazánk e legelterjedtebb és legközkedveltebb szépirodalmi hetilapja. Ez évben lesz ugyanis 15-ik évfordulója annak, hogy a „Képes Családi Lapok” at legelső kiadótulajdonosa megalapította. Alig van a hírlapirodalomban hasonló esetre példa. E hosszú idő alatt — bár a lap még régi alakját megtartotta — megerősödött, szilárd alapra emelkedett a „Képes Családi Lapok”, ugy hogy ma már mint a legnapszerűbb és a legjobban elterjedt lap majd minden művelt magyar család asztalán megtaláljuk. Legmelegebben ajánljuk a lapot olvasóink figyeimébe és pártfogásába.

MŰVÉSZET.

Alig hült meg színészeink helye, már ismét megnyíltak a színház ajtai, hogy a torinói operához szerződött György Zsófia és Somogyi zongoraművész hangversenyére sietők bejuthassanak.

György Zsófia távozása fölött néhány fővárosi lap sajnálattal fejezte ki s csakugyan azaz erő, hatalom, mely hangjában nyilvánvaló nem közönséges, mindennapi jelenség. Bármilyen hatalommal törnek is azonban elő esengő felső hangjai elragadtatásunk pillanataiban is érezük az alódt hangok fogatékosságát. Egyébiránt éneklése — leg jó, de azt hisszük, hogy a trillák, futamok s floriturák hazájában Itáliában nem fogják eléggé művészesnek tartani. A Parsztabeüesítelő a „románok” et énekelte. Hunyady Lászlóól a La Grange áriát s végül „Tavaszi dal”-t. A közönség el volt ragadtatva s ötször-hatszor is kihívták egymásután.

Somogyi urat ezeltől néhány évvel láttam Bártán, Tátrafüreden és Koryncián Ödny kíséretében. Akkor válaszkékos tartása, művészi ujj rakása különösen előnyére vált. Ma éppen e tekintetben nem dicsérhető. Különbön szépen játszik s kétség kívül jobb zongorázóink közé tartozik, de a rossz zongora elhangolt.

Játszott Weber-Liszt-tól, Schubert-Liszt-tól, saját Gavotte-ját, Goldmark „Falusi kép”-ét s Liszt: Rapsodie kongroise-át.

A közönség Somogyi úr iránt is elismerő volt. György Zsófia úrhölgy igen szép csokrot is kapott.

A színház nem volt tele. Valószínűleg a reklám hiányának tudható be. Különbön elég szép közönség volt az, mely a színházat meglegedetten hagyta el. M.

Tervem azonban meghusult, mert alig szóltam pár szót, megszólalt a zene s a másik peroben elem ugrott a bosszú Lacci és derékon kapva az áldozatul kiszemelt leányt, tova röpült vele.

Bosszankodva fordultam meg, hogy más valakit kérjek fel a táncra, de akkor vettem észre, hogy a zene ütemeit, mit máskor (persze csendes helyen) tisztán kivehettem, a nagy zajtól még csak nem is hallom.

Bemertem tehát a mellékszobába, hol a leányos mamák és papák ültek. Itt igen szívesen láttam, mert barátaim elhíresztelték rólam, hogy igen gazdag fiú vagyok és nemokára átveszem apámnak (a holdban levő) birtokét.

Egy földbirtokos pedig nem megvetendő parthe — még ha süket is.

Alighogy leültem, mellém telepedett egy öreg úr, kinek négy leánya volt a bálban, három pedig othon, és vitába eredt velem azon téma fölött, hogy „szükséges e a fiatal embereknek megházasonni?”

En azt vitattam, hogy nem szükséges, és hozzátettem azt is, hogy sohasem fogok megősülni; ezt azonban csak azért mondtam, hogy az öregnek eszébe ne jusszon megkínálni valamelyik leánya kezével.

Az öreget feleletlen dübbe hozta. Elkézdett leckéztetni, hogy így, meg úgy, mi lenne a világból, ha a fiatal emberek mind úgy gondolkoznának, mint én? és kijelentette, hogy ha nem házasonod meg, soha sem lesznek unokáim.

polka, a másik mazurka lépésekkel táncolta a valzert, mire én — nem tudva, hogy tulajdonképen mit kell táncolnom, valzerből polkába, polkából mazurkába csaptam át, egyszerűen olyan ugrándozást vittem véghez, hogy a végén úgy néztem ki az izadtságtól, mint a leöntött ürge.

Lihegve kértem bocsánatot, a miért oly rosszul táncoltam, de a kis Ida erősen állította, hogy még soha jobb valzer táncosa nem volt, mint én, s így nincs miért bocsánatot kérn.

Azt hívnék, hogy gúnyolódik, helyére vezettem és magára hagytam; de attól való félelemben, hogy az öreg úr folytatni fogja a félbehagyott leckét, és egyenesen felker, hogy mind a négy leányát megtanoltassam, nem mertem visszamenni a mellékszobába.

Ekkor észrevettem, hogy a kis étközben néhány jó cimpora döszöl.

A másik peroben ott voltam köztük és elkésereedésben inni kezdtem, egy cseppet sem ügyelve a mértékre, minek természetes következménye az volt, hogy rövid idő alatt teljesen eláztam, úgy hogy barátaim jónak látták hazavinni.

Mikor másnap felébredtem mámoros álomból, a pokol fenekére kívántam valamennyi jogász barátomat, úgy okoskoda, hogy ha mind odajut, majd csak köztük lesz az is, ki felhazánva az alkalmat, frakkom szárnyait levágta, klakkomon lukat ütött, — de még a cvikkerem üvegét is kitörte.

Az azonban mindennél jobban bántott az a gondolat, hogy a szép Ida — bosszúból a mért egyházor a lábára tapostam — elfogja mondani barátaink, hogy még a medve is ügyesebb táncos nálam, mert míg az a zene, vagy a dal ütemei szerint mozog, addig én minden szabály nélkül ugrom-forgom, taposva táncosnóm tyúkszemét.

Felkerestem tehát egyik barátomat és elbeszélve neki a bál történetét, felkértem, hogy kérjen nevében bocsánatot Ida kisasszonytól.

Barátom, — miután kinevette magát tragikus esetem felett — kijelentette, hogy a bocsánatkérés csakugyan teljesen fölösleges, mert a szép Ida csakugyan nem tud valzert táncolni, s csak azért kapaszkodott karomba, mert épp a zene megszólalásakor hajoltam meg előtte s ő azt hívnék, hogy táncra kérem, szegyelte bevallani, hogy nem is tud valzert táncolni, mit én a nagy zavaromban nem is vettem észre.

Most aztán én is nevettem.

Ime, tisztelt hölgyeim és uraim! ez volt az én első bálom története, s ha most engem a bálban táncolni látnak, ne csodálkozzanak, hogy jól táncolok, mert okulva az első bál történetén, most már nem törődöm vele, hogy mit táncolnak körülöttem, hanem megkérdem a primást hogy mit hűznék és a szerint járom.

Klakkot, trakkot és cvikkert pedig azóta nem viselek, ne hogy úgy járjak vele, mint az első bálba.

1293. 1893. Árverési hirdetés.

Alulírt kiküldött részéről ezennel köz-
hírré tétetik: miszerint a néhai **Prohászka
Ferenő Bagi Teréz** hagyatékának ér-
deklalt örökösök és Prohászka Ferenc
hátrahagyott házastárs közös tulajdonához
tartozó s a kecskeméti 5917. és 10340. sz.
tjkbán 120/b. és 1271. hrsz. a. s a katasz-
teri birtokiv szerint 23 hold 179 □-ület tevő
földbirtok a rajta levő épületek és feles
függő természettel együtt az 1293/1893. sz. a.
kelt árvaszéki végzés értelmében nyilvános
árverés után örökáron eladandó lévén,
második árverési határidőül 1893. **április
28-ik** napjának reggeli 9 órája az árvaszéki
jegyzői hivatalába azon értesítéses tüzetik
ki, hogy az árverés ezen második árverés
alkalmával a becsáron alul is megkezdetni
fog és hogy az árverési feltételek addig is
a jegyzői hivatalban a hivatalos órák alatt
megtekinthetők.

Kecskeméten, 1893. április 14.

Bartha Kálmán

árvaszéki jegyző.

Egyedül égvényes kénés savanyúvíz, kiváló
gyógyászati gyomor-, bél-, tüdő-, leg-
cső-, hólyag-hurut-, húgykö- és fénymá-
zokban, s mint általában kedvelt üdítő
ital is igen ajánlható a

PARÁDI

savanyúvíz, különösen rozsvíz helyett,
vagy járványos betegségek idején.
Helyi kizárólagos raktára a forrástól
NYIRÁDY LÁSZLÓ
ögnél van. 8-2

3919. 1893. Állami szőlőkarók eladása.

Szőlőműveléssel foglalkozó közönség-
günknek tudomásul adjuk, hogy a
város belső faraktárában **141
ezer szál gömbölyű fenyőfa
állami szőlőkaró van eladásra
készletben.**

A szőlőkarók három félek, t. i.
150—180 és 200 centiméter hosszúak,
az elsőnek ára **ezzenként 15 frt
60 kr.**, a másodiknak **17 frt 50
kr.** s a harmadiknak **20 frt 50 kr.**
Mintán a szőlőkarók elárúsítását a
város közvetíti: ennélfogva a vétel-
árak is a város gazdasági osztályánál
fizetendők, s az ettől nyerendő utal-
ványra fognak a karók a raktárból
kiadni.

Kecskemét, 1893. április hó 7.

Gazdasági osztály.

Penzintézetek és malmok részvé-
nyei, valamint földbirtokok és
egyéb ingatlanok eladását és vétel-
ét közvetíti alulírott.

Jelenleg van eladó:

300 holdas földbirtok — melynek fele része
szántóföld, 31 hold szőlő, jó karban levő lak-
ház és gazdasági épületekkel — több évre
terbe adandó.

Részvények:

1 db. téglaipari részvény.

Kerestetik vételre:

- 5 db. Gazdasági malom részvény.
- 3 db. Szőlőművelési gazdasági részvény.
- 5 db. Népbank részvény.

Valódi hamisítatlan borok!

A magyar kir. földművelésügyi miniszterium
felügyelete alatt álló

Magy. kir. Orsz. Központi Mintapince borainak és Dreher Antal palack-sőr kizárólagos elárúsítása.

BLEYER ADOLF

11. tized, Széchenyi-útcza 2. sz. 3

Nyaraló.

**A szolnoki-köz elején egy
nyaraló,** mely áll 2 padolt szoba,
konyha-, kamara és verandából,
árnyas kerttel, jó ivó kúttal, kis
gyümölcsös szőlővel és veteményes
földdel ez idényre **haszonbérbe**
esetleg **örökáron eladó.**
Ertekezni lehet Széchenyi-tér
8 ik szám alatt
Gallia Emmával.

16,653 4159.
1892. 1893.

HIRDETMEY.

Kecskemét th. város tanácsának
m. évi 16,653. s f. évi 4159. sz. alatt
kelt határozatával a 2. t. 308. szám
alatti (Mária-útcza) s a 8. t. 89. szám
alatti (Gólya s Horog-útcza sarkán)

üres telkeknek

nyilvános árveréseni eladása elrendel-
tetvén, árverési határidőül folyó évi
április 21-ik napjának délelőtti 9 órája
az építészeti osztályhoz kitévetik, mely
határidőre a venni szándékozók 70—70
frt bánatpénz lefizetésére ezennel meg-
hivatnak.

2-2 **Az építészeti osztály.**

Máriaczei Gyomorcsépek

nagyszerben hatnak gyomor bajoknál, nélkülözhetetlen és általános ismeretes házi
és népszerű.

A gyomorbetegség tünetei: étvágytalanság, gyomorgyengeség, bűzös lehellet, fejfájtság,
savanyú felbőgés, hasmenés, gyomorégés, felesleges nyálkaválasztás, sárgaság, undor
és hányás, gyomorgörcs, székülés.

Hathatós gyógyszernek bizonyult fejlettségénél, a mennyiben ez a gyomortól származott,
gyomortulterhelésnél étellekkel és italokkal, gúliszták, májajok és hámorhóidáknál.
Emellett bajoknál a **Máriaczei gyomorcsépek** evés óta kitűnőnek bizonyultak,
a mit szék meg száz bizonyítvány tanúsít. Egy kis üveg ára
használati utasítással együtt 40 kr., nagy üveg ára 70 kr. — Magyarországi főraktár:

Török József gyógyszerháza
Budapest, Király utca 12 sz.

A védjegyet és aláírást tüzetesen tessék megtekinteni! Csak oly
csépeket tessék elfogadni, melyeknek burkolatára zöld szalag van
ragasztva a készítő aláírásával (C. Brady) és ezen szavakkal: "Valo-
diságot bizonyítom".

A Máriaczei gyomorcsépek valódián kaphatók.
KAPHATÓ KECSKEMETEN:

Bodogh Ferenc, Farkas Ignác, Katona Zsigmond és Molnár Pál gyógyszerészek uraknál.

LÖFKOVITS ARTHUR és TÁRSA

órák és ékszerész
flóközlete Szolnokon.

Üzlet felhagyás miatti
hatóságilag engedélyezett
óra, ékszer és ezüstáru
végkiárulás.

Minden darabon a leszállított alsó ár látható.

Pontosan körülírt megrendelések utánvétellel.
Választék nem küldetik. Minden darabért jótállás.

30%-al rendez áron alól!
Viszonteladók nagyobb bevásárlásnál előnyben részesülnek.
Az üzlet teljes felhagyása miatt
a berendezés olesón eladó!

Szaftalan és nyomban száradó

10 m-re,
1 kgr.
1 frt 50 kr.

Minden
festeket
befűd.

Christoph Ferenc SZOBAPALLO-FÉNYLAKK

Ismeretes volt, hogy a szobák a máj-lás alatt fennmaradnak
száraz, mivel a keletkezett szag és a levegő, ragadós szagok,
mely az utólagosnak az az olajakkal, szobák, elkerülteket.
Ezért a keletkezés olyan egyszerű, hogy akár maga végző is
a munkát. A pallo nedves tárggyal feltörölhető, anélkül, hogy
elválasztó szagot. Még kell átlátszóítani.

színezett szobapallo-fénymázt,
sárgabarnát és mahagonbarnát, mely akár csak az olaj-
festék fölé is a pallo s egyrészt fejt ad. Ezzel egyaránt
alkalmazható régi vagy új pallora. Teljesen betűd minden
foltot, korábbi mázást sőt; van azután

tiszta fénymáz (színezetlen)
új pallokra is parkettra, mely csupán fejt ad. Különösen
parkettra s olajfoltokkal ugya bennéit egészen új pallokra való.
Csak fejt ad, emellett ugya nem fűd el a fennmaradt.
Postasomag, körülbelül 25 magy. szeg. mtr. (ket kőpánc-
székre, székre való 5 frt. 50 kr., vagy 90, mtr. mtr.)

A közvetlen megrendelések minden városban, ahol
raktárak vannak, ide is, eladandó. Mintaszovalok és pro-
prietások ingyen és díjmentesen küldetnek. A beszállítások
jól vizsgálni a cégre s a gyári jegyre, mivel azt a több mint
150 éve letező gyártmányt sokféle utazozóknak és barmtársak,
s sokkal roszabb, s gyakran a celinek meg nem felelt minőség-
ben borsák forgalomba.

Christoph Ferenc,
A valódi szobapallo-fénylakk készítője és egyedüli gyártója.
Prága, K. Berlin.
Zürich.
Kecskeméten: Beck Mór és
Nyirády László uraknál.

Megrendelési czimek

Dreher Antal kiviteli palaczksőreire.

Dietrich és Gottschlig Budapesten.

IV., régi posta-utca 10. szám.

vagy

Dreher Antal úr serfőzdejé

Kőbányán.

Szállítás kiviteli-sörpinceinkből Kőbányán fűzer-utca 30. szám, 50 pa-
laczkot tartalmazó rekeszekben, a kőbányai vasutállomásokhoz vagy
a budapesti hajoállomásokhoz szállítva.

Ismételadókna különös kedvezmények.

Árjegyzékkel a cím beküldése után azonnal szolgálunk.

A világ
legjobb
fénymáza!

FERNOLENDT

fénymáza

BÉCS,

Gyár alapított 1835-ben.

E fénymáz vitriol
nélkül **szület fe-
kete fényt** ad,
a bőrt tartóssá teszi.
Mindenütt kapható!

A t. e. közönséget
saját érdekében
intjük. Fernolent
fénymázát kérje hatá-
rozottan és csak
azon dobozt fogadja
el, a melyik

St. Fernolent

névvel van ellátva, miután sok rozsvíz
utánzat van, a melyeknek címkepe az
enyimhez hasonlóan készítettett a közön-
ség megtévesztése céljából.

52—21

A ki nem akarja, hogy ilyen-
féle hívtetőkön hazudják fel
a fejét, tovább a ki szép sügértől

bajuszt,
de felt szakként akar, az hasz-
nálja a dr. FAIRH-jel
svájci haj-elixirt.

Ezen hajfőszárazó szer, mely rö-
gbe megszűnteti a hajhullást, hatá-
rozott biztos sikerért a pénz
visszatérítésével becsu-
dunk.

Ára: 1 nagy tégely 2 frt, 1 kis tégely 1 frt 20 kr. Kapható a
svájci Haj-Elisir
magyarországi főraktárában
BUDAPEST, IV., Kecskeméti-utca 8.

Széküldés vidékre az összegnek készpénzben vagy levelelvég-
ben előre való beküldése esetén bárhova bérmentve és teljes
titoktartás mellett, vagy pedig utánvétellel bérmentetlenül!